

Zdroje k tématu **sekty**:

- Vágnerová, M., Současná psychopatologie pro pomáhající profese
- Urban, Dubský, Sociální deviace
- Vymezení sekt: DOUGLAS, E. Cowan a David G. BROMLEY. Sekty a nová náboženství. Praha: Grada, 2013. (dostupné v Bookportu)

Pod výrazem ***náboženská sekta*** se nejčastěji míní **seskupení vystižené některou ze čtyř dále uvedených charakteristik:**

1. Náboženská společnost **vzniklá ve snaze reformovat nauku a/nebo praktiky větší a starší náboženské společnosti**, např. některé etablované církve. Obvykle **přejímá většinu** nauky původní skupiny, ale **má i nové, odlišné ideje**. Protože porušila tradice, existuje mezi ní a okolím určité napětí. Mnoho takových sekt brzy zanikne. Jiné přežívají. Další rostou a vyvíjejí se v etablované náboženské společnosti, od kterých se případně zase odštěpují nové sekty. Jako sekty v tomto smyslu začínala mnohá dnes etablovaná náboženství, včetně křesťanství. (Římští Židé označili podle Skutků apoštolů 28, 22 v rozhovoru s apoštolem Pavlem začínající křesťanství jako sektu.)
2. **Podle některých křesťanů relativně nová, spíše menší náboženská společnost, buď výslovně mimo křesťanství, nebo odmítající pojetí křesťanství jimi preferované.** V této souvislosti bývají označováni za sektáře např. **adventisté, letniční křesťané jako celek, kvakeri, Křesťanská věda, Obec křesťanů, případně antroposofie, a někdy také (zejména evropští) buddhisté, hinduisté, taoisté, někdy i muslimové.**
3. Náboženská společnost, v níž **převládají tendence jako autoritářství, uzavřenost, fanatismus, nesnášenlivost, selekce informací** apod.
4. Náboženská společnost, **kteřá svým stoupencům škodí, obvykle takzvaným vymýváním mozku.** (Kolem toho ale zřejmě koluje mnoho pověr. Je nesnadné to exaktně potvrdit. Z téhož bývají recipročně obviňovány i některé antisektářské aktivity.) Dále do této skupiny **patří náboženské společnosti s násilnými, popř. vražednými či sebevražednými tendencemi.**

Slovo *sekta* pochází z latinského *secta*. Není rozhodnuto, je-li původem slovo *seco, secare* (sekat) nebo *sequor, sequi* (následovat). Do evropských jazyků proniklo z latinského překladu Bible, kde v Novém zákoně je několikrát uvedeno jako překlad původního řeckého *hairesis*, jež je nejbližší významu 1.